2009 ஜூலை 1] [திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்]

முன்வருவார்களா? எந்த ரூபத்தில் உதவி செய்ய முன்வருவார்கள் என்ற ஏக்கப் பார்வையோடு, போர் முடிவுக்கு வந்து ஒரு மாத காலமாகியும், அவர்களுடைய ஏக்கம் தீர்ந்தபாடில்லை; நம்பிக்கை அவர்களுடைய மனதில் எழவில்லை.

முற்பகல் 11-40

அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுகின்ற வகையில் ஆளுகின்ற தமிழக அரசும், மையத்திலே ஆளுகின்ற டெல்லி அரசும் இலங்கைத் தமிழர்களை, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்களுக்குரிய நிவாரணங்கள் கிடைப்பதற்கும், அவர்கள் எங்கெங்கு வாழ்ந்தார்களோ அங்கேயே அவர்களை மீண்டும் குடியமர்த்துவதற்கும் நடவடிக்கை வேண்டும். சில தகவல்கள் வருகின்றன; ஏற்கெனவே குடியிருந்த இலங்கைத் தமிழர்களை முற்றிலுமாக அகற்றிவிட்டு, அங்கே சிங்களவர்களைக் குடியமர்த்துவதற்கு இலங்கை அரசு திட்டமிட்டு செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற தகவல்களும் வருகின்றன. ஆக, திட்டமிட்டு, இலங்கையில், இலங்கைத் தமிழர் பகுதிகளில் காலங்காலமாக வாழ்கின்ற அந்த இலங்கைத் தமிழர்களை அகற்றிவிட்டு, அந்தப் பகுதிகளில் சிங்களவர்களைக் குடியமர்த்துவது என்றவொரு நிலையையும் இப்போது இலங்கை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்ற தகவலும் வருகின்றது. ஆகவே, இனிமேலாவது, மத்திய அரசு இலங்கைத் தமிழர்களை, அவர்களுக்கு அரசியல்ரீதியான தீர்வு, சம உரிமை, சம வாழ்வு, அவர்களுடைய வாழ்வாதாரம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கின்ற அளவிற்கு, உறுதிப்படுத்துகின்ற அளவிற்கு, நியாயமான அவர்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசும், மத்திய அரசும் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் வருங்காலச் சரித்திரத்தில், போருக்கு முன்னால் ஏற்பட்டிருந்த, அந்த நம் மேல் இருந்த நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு நிலை மாறும் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழக அரசும், டெல்லி அரசும் உரிய நடவடிக்கை எடுத்து, இனிமேலாவது இலங்கைத் தமிழர்கள் காக்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, எந்த நேரத்திலும் அவர்களுக்கு அங்கே அச்சுறுத்தல் இல்லை, சம உரிமையோடு, சம வாழ்வோடு அரசியல்ரீதியான வாழ்வைப் பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை எடுத்திட வேண்டுமென்று அரசின் கவனத்தை ஈர்த்து, அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய சிறப்புக் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்

என்ற பெயரால் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற வாசகம், “இலங்கையில் போர் முடிவுக்குப் பின்பு தமிழர்களுக்கு வாழ்வுரிமையைப் பெற்றுத் தருவது என்பதோடு, மருந்து மற்றும் உணவு போன்ற வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருவது குறித்து” என்றுதான் இருக்கிறது. இருந்தாலும், இதிலிருந்து கொஞ்சம் விலகிப் போய் வேறு சில கருத்துகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

முற்பகல் 11-45

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்களும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பில் திரு. கோ.க. மணி அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் திரு. இராமசாமி அவர்களும், அகில இந்திய அ.தி.மு.க. சார்பில் திரு. பன்னீர்செல்வம் அவர்களும் இலங்கையிலே போர் முடிந்த பிறகு அங்குள்ள தமிழர்களுடைய வாழ்வுரிமைகளைப் பெற்றுத் தரவும், அல்லற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற, நோயால் மடிந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு, பசியால் வாடிக்கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு, குறிப்பாக மருந்து மற்றும் உணவு போன்ற உதவிகளை ஏற்படுத்தித் தருவது குறித்து தங்களுடைய கருத்துகளை அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நாம் இன்றையதினம் அரசியல் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாக வைத்து இந்தத் தீர்மானத்தை—சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பை அணுகவில்லை.

அதுவரையிலே நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இல்லாவிட்டால், கடந்த மாதம் என்ன சொன்னீர்கள், இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைபற்றி—இந்த மாதம் என்ன சொல்கின்றீர்கள் என்றெல்லாம், அரசியல் போராட்டமாக—அந்த அவைக் களமாக, இந்தக் களம் மாறியிருக்கும். அதற்குப் பதிலாக நான் விரும்பியவண்ணம் சட்டமன்றத்தில்—தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில்—தமிழர்கள் சார்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள கோரிக்கை, அச்சுறுத்தல் அல்லது அவசியம் பற்றிய வேண்டுகோள் என்ற நிலையிலேதான் இன்றைய கருத்துகள், தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் தமிழர்கள் சார்பாக விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோள், அறைகூவல் என்ற நிலையில் இந்தப் பிரச்சினை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற நிலையில்தான் இனப் போராட்டம். இது இலங்கையிலே இருக்கின்ற அரசுக்கும்—தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற ஓர் அரசுக்கும் இடையே நடைபெறுகின்ற வாக்குவாதம் அல்ல, இரண்டு இனங்கள்—அங்கே சிங்கள இனம்—இங்கே தமிழ் இனம்—என்ற இனப் போராட்டம் இது. இந்தப்

போராட்டம் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெடித்து, மெல்ல மெல்ல சுதந்திரப் போராட்டமாக தந்தை செல்வா அவர்களுடைய காலத்திலே உருவானபோதும், அதற்குப் பிறகு அமிர்தலிங்கம் போன்றவர்கள் அதை வழிநடத்தியபோதும், அதன் பிறகு குட்டிமணி, ஜெகன், தங்கதுரை போன்றவர்கள் வெலிக்கடை சிறைச்சாலையிலே மாண்டு, மடிந்தபோதும், இதுபற்றி இலங்கையிலே உள்ள பெரியவர்கள், தமிழ்ப் பெரியோர், தமிழ்ச் சான்றோர், ஆன்றோர், இவர்களெல்லாம் ஒருங்கு கூடி, நாம் சுதந்திரமாக வாழ, நம்முடைய மொழி அடிமை மொழியல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையில், தமிழுக்கு இலங்கைத் தீவிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சீரழிவையெல்லாம் போக்கி, சீர்செய்து, மொழியைச் சீர்செய்வது மாத்திரமல்ல—அங்கேயிருக்கின்ற மக்களும் சீராக வாழவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த அவர்கள் போராடியபோது—ஒரு பக்கத்திலே தமிழ் ஈழம் தனியாகப் பிரியவேண்டும் என்ற அந்தக் குரலும் எழுந்தது.

இந்தியாவிலே உள்ள அரசியல் கட்சிகள் என்ற முறையில், குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—தி.மு.கழகத்தின் குரலை இந்தப் பிரச்சினையில் மாத்திரம் எதிரொலித்த வேறு பல கட்சிகள்—பாட்டாளி மக்கள் கட்சியானாலும்—வேறு பல கட்சிகளானாலும்—இந்தக் கட்சிகளெல்லாம் தமிழ் ஈழத்தைப் பற்றி வலியுறுத்திப் பேசிய நேரத்தில், இந்தியாவினுடைய கட்சிகளில் ஒன்றான, இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே இடம் பெற்றிருக்கின்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பொறுத்தவரையில்—நாங்கள் தமிழ் ஈழம் என்ற பிரிவினைக் கொள்கையை ஆதரிக்கவில்லை—நாங்கள் இலங்கையிலே, தனி நாடு என்ற கொள்கையை அல்ல—மாநில சுயாட்சி என்ற அளவிலேதான்—அங்கே தங்களுடைய கொள்கையை எடுத்துச் சொல்கிறது—இன்றைக்கும் சொல்கிறது என்று வலியுறுத்தினார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி அதிலே வேறுபாடான நிலையில் இருக்கலாம். அதை இப்பொழுதுதான் நம்முடைய சிவபுண்ணியம் சொல்லவேண்டும்.

ஏனென்றால், இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும்—இரண்டும் ஒன்றாகத்தான் கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்கின்ற அந்தத் தலைப்பில் எடுத்து வைத்த வாதம்—அங்கே தனி நாடு பிரிவினையை அல்ல, மாநில சுயாட்சியைத்தான் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்னவோ திடீரென்று இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி தமிழ்நாட்டில், தமிழ் ஈழம் என்பதை வலியுறுத்தி, வற்புறுத்திப் பேசி வருகின்றார்கள்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2009 ஜூலை 1

பாட்டாளி மக்கள் கட்சியும் அப்படித்தான் பேசும் என்று எண்ணினேன். ஆனால், இங்கே மணி பேசும்போது, மாநில சுயாட்சி போதும் என்றுதான் பேசினார். அது பதிவாகி இருக்கிறது.

என் மனதில் மாத்திரம் அல்ல—இங்கே பதிவாகின்ற அவைக் குறிப்பிலும் பதிவாகியிருக்கிறது. எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தால் அவரே புரிந்துகொள்ளலாம். அதுதான் முடியும் இப்போது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழர்களுக்கு சம உரிமை, தமிழ் மொழிக்கு சம தகுதி, தமிழர்களுக்கு அதிகாரப் பகிர்வு என்று இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்காகத்தான் நாம் போராட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

முற்பகல் 11-50

இனி தமிழ் ஈழத்திற்காகப் போராடுகிறோம் என்று சொன்னால், எங்கள் அண்ணா, திராவிட நாட்டிற்காகப் போராடுவோம் என்று சொல்லி—திராவிட நாட்டுக் கொள்கைக்காக நாங்கள் கடைசி வரையிலே போராடுவோம் என்று கூறி—பிறகு திராவிட நாடு என்ற தனி நாடு கொள்கையை விட்டதற்கான காரணத்தை பெரியதொரு கட்டுரையாக எழுதி, புத்தகமாகவே வெளிவந்திருக்கிறது. அண்ணாவின் கையெழுத்திலேயே அந்தப் புத்தகம் முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது. ஏன் நான் திராவிட நாடு கொள்கையைக் கைவிடுகிறேன் என்று சொல்ல வந்தவர்—கட்சி வேண்டுமா, திராவிட நாடு வேண்டுமா என்று கேட்டால், கட்சி இருந்தால்தான் திராவிட நாடு கேட்கமுடியும்; ஆகவே, எங்களுக்கு முதலில் கட்சி இருக்கவேண்டும், கட்சியை ஒழிப்பதற்குச் சட்டம் வந்தால், திராவிட நாடா, கட்சியா என்ற அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது அந்த திராவிட நாடு கேட்கின்ற கட்சியாக இருக்கவேண்டுமேயானால்—கட்சிதான் வேண்டும், எனவே, இந்தச் சட்டத்திற்குட்பட்டு நாங்கள் செயல்படுவோம், இயக்கத்தை நடத்துவோம் என்று திராவிட நாடு கொள்கையை, அந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டார்கள்.

அப்படிக் கைவிட்டபோது, இதே அவையில் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அதைப் பாராட்டி ஐந்து நிமிடம் பேசினார். "அண்ணாதுரை அவர்கள் திராவிட நாடு கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டதாக அறிவித்திருக்கிறார். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன், அதைக் கேட்பதற்கும் ஒரு துணிச்சல் வேண்டும்—அதைக் கைவிடுவதற்கும்

ஒரு துணிச்சல் வேண்டும். அந்தத் துணிச்சலைக் காட்டிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை நான் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன்" என்றெல்லாம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இங்கே பேசினார்.

நான் ஏன் இதைச் சொல்கின்றேன் என்றால், நாம் மக்களுக்காகத்தான் ஓர் இயக்கத்தை நடத்துகின்றோம். நமக்காக அல்ல. நாம் ஒரு கொள்கையைச் சொல்லிவிட்டு, அந்தக் கொள்கை ஈடேறவேண்டும்; அந்தக் கொள்கை வெற்றி பெறவேண்டும். ஆனால், அந்தக் கொள்கை வெற்றி பெறுவதற்காக நடத்துகின்ற போராட்டமானாலும் அல்லது வேறு பல இயக்கங்களானாலும், அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் கவலையில்லை என்றால், பிறகு மக்களுக்காக எதற்கு இந்த இயக்கம் என்பதைக் கேட்காமல் இருக்கமாட்டார்கள். அந்தக் கேள்விக்கு நாம் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். பதில் சொல்வது மாத்திரமல்ல, அதற்கான நிவாரணமும் நாம் அளித்தாக வேண்டும். அந்தக் கடமை நமக்கு இருக்கிறது.

மக்களுக்காக—மக்கள் தலைவர்களாகப் புறப்பட்டிருக்கின்ற நாம், மக்களுக்காகச் சொல்லுகின்ற எந்தக் காரியமானாலும், எந்த இலட்சியமானாலும், அது மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அமைகிற நேரத்தில், சற்று ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு, சிந்தித்து—எப்படிப் போகலாம், எந்த வழியிலே செல்லலாம் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். அதனால்தான் அண்ணா அவர்கள், 'நாங்கள் திராவிட நாடு பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டாலும், திராவிட நாடு, பிரிவினையைக் கேட்டதற்கான காரணங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன' என்று சொன்னார்.

அந்தக் காரணங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன என்று சொல்லி, மத்திய அரசோடு வாதிட்ட காரணத்தால், மத்திய அரசை வலியுறுத்திய காரணத்தால், மத்திய அரசும் நல்ல அரசாக அமைந்து, மாநிலங்களை மதிக்கின்ற அரசாக அமைந்த காரணத்தால், இன்றைக்கு நாம் பெறமுடியாத ஓர் இலட்சியம், தமிழ் மொழி செம்மொழி என்கிற அந்தத் திட்டத்தைப் பெற்றோம் என்றால், மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ஒன்றாக இருந்து, ஒரே நிலையில் சிந்தித்த காரணத்தால்தான் ஏற்பட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இப்படி ஒரு நிலைமை இலங்கையிலே வந்தாக வேண்டும். இலங்கையிலே தமிழர்களை மதிக்கின்ற அரசாக ஓர் அரசு அமையவேண்டும். அது, எதிர்காலத்திலே ஜனநாயக அடிப்படையில்,

தமிழர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட, சிங்களவர்களையும் சேர்த்து ஆளுகின்ற தமிழக அரசாக—தமிழனுடைய அரசாக அமையுமேயானால்—நம்மைப்போல மகிழ்ச்சி அடைபவர்கள் யாரும் இந்த உலகத்தில் இருக்கமுடியாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதையும் அமைத்தே தீரலாம். ஏனென்றால், இன்றைக்கு அமெரிக்காவைப் பற்றிச் சொல்கிறார்களே, அதைப்போல அமையலாம்.

முற்பகல் 11-55

அமெரிக்காவை வெள்ளைத் தோல்தான் ஆள முடியும், அதிபராக இருக்க முடியும் என்ற ஒரு நிர்பந்தத்தை இன்றைக்கு மாற்றியமைத்து, ஒரு கருப்புத் தோல் அங்கே இன்றைக்கு ஆண்டு கொண்டிருப்பதையும், அது என்ன சொல்கிறது என்பதை எதிர்பார்த்து உலகம் கவனித்துக்கொண்டிருப்பதையும் காணும்பொழுது, இலங்கையிலும் தமிழர்கள் அரசு அமைவதற்கு வெகு தூரம் இல்லை என்ற அந்த நம்பிக்கையை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நாம் பெறலாம். அந்த நம்பிக்கையோடு நாம் நம்முடைய கருத்துகளை, நம்முடைய எண்ணங்களை, நம்முடைய திட்டங்களை, நம்முடைய செயல்பாடுகளை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

'ராஜபக்சேயைக் கொண்டு வந்து கூண்டிலே நிறுத்தி விசாரிக்க வேண்டும்' என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். அதைக் கருணாநிதி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, பார்த்தீர்களா, 'ராஜபக்சேயிடம் இவருக்கு இன்னமும் எவ்வளவு மரியாதை இருக்கிறது பார்த்தீர்களா' என்று சொல்லத் தோன்றும். இப்படிச் சொல்லும்போது அவர்களுடைய மனசாட்சியை எடுத்து வெளியே வைத்துவிட்டுத்தான் சொல்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் உண்மையிலேயே அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அப்படிச் சொல்ல என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியும்.

ஆனால், ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது. அங்கே நாம் தமிழர்களைக் காப்பாற்ற, அவர்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை வளமாக ஆக்கப் பாடுபடப் போகிறோமா? அல்லது ராஜபக்சே அவர்களை இங்கே கொண்டு வந்து குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தப் போகிறோமா? வாழ்வாதாரத்தைப் பெருக்க வேண்டுமேயானால் இன்றைக்கு அங்கே இருக்கின்ற சிங்கள அரசின்மூலமாகத்தான் அதைச் செய்ய முடியும். இந்திய அரசு அதற்கான வலியுறுத்தலை, வற்புறுத்தலைச் செய்ய வேண்டும் என்பதிலே மாறுபாடான கருத்து இல்லை. இன்னமும் இந்திய அரசு நம்முடைய குரலுக்கேற்ப குரலை உயர்த்தவில்லை

என்பதை இங்கே எப்படி பீட்டர் அல்போன்ஸ் பேசும்போது உணர முடிந்ததோ, அதன்படியே நானும் உணருகின்றேன். பீட்டர் அல்போன்ஸ் பேசும்போது என்ன சொன்னார்? இன்னமும், இந்தப் போர் முடிந்த பிறகும், இலங்கையிலே உள்ள தமிழர்களுக்கு முழுமையான சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை, நல்ல வாழ்வு கிடைக்கவில்லை என்று பீட்டர் அல்போன்ஸ் சொன்னால், அது வேறு விஷயம் அல்ல. ஒரே உணர்வுதான். அந்த ஒரே உணர்வோடுதான் நாம் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டும், அணுகிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இதிலே சிங்களவர்களுடைய கோபத்தை—நம்முடைய பேச்சால்—நம்முடைய நடவடிக்கையால்—ராஜபக்சே என்ற தனி மனிதனைப் பற்றி அல்ல—இங்கே உள்ள தமிழன், அங்கே உள்ள சிங்களவன் என்ற நிலையிலே அவர்களுடைய கோபத்தை—இலங்கையிலே உள்ள புத்த மதத்தைச் சார்ந்த பௌத்தர்கள்கூட நம்மீது இன்றைக்குக் கோபாக்கினியை நிச்சயமாக வீசக்கூடியவர்கள்தான்.

ஆகவே, நம்முடைய தமிழர்களுக்கு நாம் அரசியலிலே மாத்திரமல்ல, எதிலும் ஒரு நீக்குப்போக்கு வேண்டும் என்பார்கள், அந்த நீக்குப்போக்கை மறந்துவிட்டு நாம் இதிலே செயல்பட்டால், அதனால் தமிழர்களுக்குத்தான் வேதனை வந்து சேரும். அங்கே இருக்கின்ற தமிழர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமேயானால், இங்கே நாம் ஆத்திரத்தோடோ அல்லது வெறுப்புணர்வோடோ, அங்குள்ள சிங்கள இனத்தின்மீது ஒன்றைச் சொல்லி, அது வேறுவிதமாக விளைவுகளை உண்டாக்கினால் அது நல்லதல்ல.

இங்கே பேசும்பொழுது சுவையாக இருக்கும். வீரமாகப் பேசலாம். அந்தப் பேச்சுக்கு எத்தனையோ பட்டங்கள் எல்லாம் கிடைக்கலாம். சூறாவளிப் பேச்சு, புயல் பேச்சு—கடலலைப் பேச்சு—எரிமலைப் பேச்சு என்றெல்லாம்கூட அதற்குப் புகழாரங்கள் சூட்டப்படலாம்.

ஆனால் அதே நேரத்திலே அங்குள்ள தமிழனைக் காப்பாற்ற வேண்டிய—இலங்கையிலே உள்ள தமிழனைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது என்பது உண்மையென்றால், சிங்களவர்களுடைய கோபத்தை அதிகமாக ஆக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைத்தான் நீக்கு, போக்கு என்று சொன்னேன். அதற்காக சிங்களவர்கள் எல்லாம் நமக்கு உறவினர்கள், உற்றார்—அவர்களுக்கும் நமக்கும்கூட தொப்புள் கொடி உறவு உண்டு என்றெல்லாம் நான் சொல்வதாக யாரும் தயவுசெய்து கற்பித்துக்கொள்ளக் கூடாது.

நான் இலங்கையின் புராணத்தை, சரித்திரத்தை ஆதி முதல் அந்தம் வரையிலே நன்றாகத் தெரிந்தவன். அப்படித் தெரிந்த காரணத்தால்தான், 16 ஆண்டு காலம் இலங்கையிலே வெள்ளைக்கார சர்க்காரால் சிறையிலே தள்ளப்பட்டு—நாடு கடத்தப்பட்டு, வேலூர் கோட்டையிலே 16 ஆண்டு காலம் மனைவி, மக்களோடு இருந்து அந்தக் கோட்டைக்குள்ளேயே பிணங்களாக ஆனார்களே, அந்தக் கண்டி ராஜா குடும்பத்திற்கு வேலூர் ஆற்றங்கரை ஓரத்தில் முத்து மண்டபம் எழுப்பியதும் நான்தான்—அதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த முத்து மண்டபத்திலே இருக்கின்ற கண்டி ராஜனுடைய கதையை விரிவுபடுத்தி எழுதவும், அப்படி எழுதப்படுகிற நேரத்திலே—அதிலே வருகின்ற பண்டாரக வன்னியனை அதிலே சித்தரித்திருப்பதும், அந்தப் புதினத்தில், கட்டபொம்மனுடைய தளபதி சுந்தரலிங்கத்தை இணைத்திருப்பதும்—நீங்கள் அந்த நாவலைப் படித்திருப்பீர்களேயானால், எந்த உணர்வோடு உள்ளவன் கருணாநிதி என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

நண்பகல் 12-00

அந்த ஒரு புத்தகமே போதும், என்னை யார் என்று தெரிந்துகொள்ள. நீங்கள் படித்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். அந்தப் புத்தகத்தில், கடைசியாக வருகின்ற கதாநாயகன், நான்கைந்து பேர் சுற்றி இருக்கின்ற நேரத்தில், வெள்ளைக்கார சிப்பாய்களிடமிருந்து தப்பித்து ஒரு குதிரையிலே ஏறி ஓடுவான். எங்கே போனான் என்று தெரியாமலே பறந்துவிடுகிறான். கடைசியாக குதிரை ஒன்று போவதுதான் தெரிகிறது. எங்கே போகிறான் என்று தெரியாமலே போகிறான் என்று கதையை முடித்திருக்கின்றேன். இன்றல்ல, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த எச்சரிக்கையோடு கதையை முடித்திருக்கிறேன். இன்றும் அந்தக் கதை நடப்பதுபோலத் தெரிகிறது.

இருந்தாலும், அந்த உணர்வோடு நாம் ஒன்றிப் போய் இருக்கின்ற காரணத்தால், இன்று தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் தமிழர்கள் கூடி, சிங்களவர்களிடமிருந்து அங்கே தமிழர்களை எப்படிக் காப்பாற்றுவது, எப்படி அவர்களுக்கு உரிமையைப் பெற்றுத் தருவது என்பதற்காக வாதிட்டோம்—என்பதற்காகப் பேசினோம் என்கின்ற அந்தப் பெருமையை—தனிப் பெருமையை இன்றைக்குத் தமிழர்களாகக் கூடினோம்—இதே பிரச்சினைக்காகப் பல முறை இங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். சர்வ கட்சிக் கூட்டங்களை

நடத்தியிருக்கிறோம். அப்போதெல்லாம் தமிழர்களாகக் கூடவில்லை—ஒவ்வொரு கட்சியினராகக் கூடினோம். அதிலே பேதப்பட்டு நின்றோம். அந்தப் பேதங்களையெல்லாம் மறந்து, தமிழர்கள் இன்றைக்குத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு இதுவரையிலே எடுத்திருக்கின்ற இந்த நிவாரண உதவிகள், தமிழக அரசின் சார்பாக வழங்கப்பட்ட நிவாரண உதவிகள் பற்றியெல்லாம் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் என்றாலுங்கூட, அவைகள் சரியான முறையிலே போய்ச் சேருவதற்கு செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் உதவியை நாடி, அவர்களும் உதவிட முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்றாலுங்கூட—இங்கே வணங்காமண் கப்பலைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது.

அந்தக் கப்பலிலே உள்ள பொருள்களை—எந்தக் கப்பலிலே ஏற்றி நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் போய்ச் சேர என்ன செய்யலாம்—வணங்காமண் கப்பல் திரும்பிச் செல்லாது—அதிலே உள்ள பொருள்கள் இலங்கைத் தமிழர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேரும் என்று எடுத்த முடிவிலே மாற்றம் இல்லை. அந்த முடிவினை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதற்காக இன்றைக்குக்கூட மத்தியிலே உள்ளவர்கள் பேசிக்கொண்டிக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொண்டு—மத்திய அரசு அந்தப் பொருள்களையெல்லாம் கொண்டுபோய் அங்கே சேர்க்கும்—சேர்ப்பது மாத்திரம் அல்ல, தமிழர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிந்து செயல்பட, இரண்டு, மூன்று தடவை என்னைக்கூட வந்து அங்கே அமைச்சர்களாக இருக்கிற தொண்டமான் போன்றவர்கள் சந்தித்திருக்கிறார்கள்.

நேற்றைக்கு முன்தினம்கூட, தொண்டமானின் மகன், அங்கே அமைச்சராக இருக்கிறார்—அவரும் என்னைச் சந்தித்தார்—நீங்கள் யாராவது குழுவாக வந்து அங்கே பார்க்கலாமே, அனுப்புங்களேன் என்றுகூடக் கேட்டார். அதிகாரபூர்வமாக இல்லாமல் நாங்கள் அங்கே தனியாக வரமுடியாது. மத்திய அரசின் அனுமதியோடு—மத்திய அரசின் கருத்தோடு கலந்துதான் இதைச் செய்ய முடியும் என்று கூறியிருக்கின்றேன். அதற்கு முன்பு, நாங்கள் நம்பிக்கை பெறுகின்ற அளவிற்கு அங்கே தமிழர்களுடைய வாழ்வாதாரத்தைப் பெருக்குங்கள்—வாழ்வாதாரத்திற்கு வழி செய்யுங்கள்—அதற்கு உங்களால் முடிந்த துணையை நாங்கள் நாடுகின்றோம் என்று தொண்டமானிடம் சொல்லியிருக்கின்றேன். அவரும் சென்று சொல்வார். அதிலே நல்ல பதில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

எல்லாவற்றையும்விட, கடிதங்கள் எழுதினோம்—தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம்—அமைச்சரிடம் பேசினோம்—இருந்த அமைச்சர்களை அனுப்பிப் பேச வைத்தோம்—ஏன், நானே போய்ப் பேசினேன்—அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் வந்து பேசினார்கள் என்பதையெல்லாம்விட எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியளிக்கிற நிகழ்ச்சி, இன்றைக்கு எல்லோரும் தமிழர்களாக இருந்து, இந்தச் சட்டசபையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பதுதான் எனக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி என்று கூறி, அமைகின்றேன்.

பிற்பகல் 12-05

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட விளக்கத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் அவர்களுக்கான, சீரமைப்பதற்கான, அவர்களின் வாழ்வைப் புனரமைப்பதற்கான ஓர் இடைக்கால நிவாரணம் என்ற அடிப்படையிலேதான் இங்கே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துகளைச் சொன்னோம். அங்கே இலங்கையில் வாழக்கூடிய தமிழர்களுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு என்று சொன்னால், அது பாட்டாளி மக்கள் கட்சியினுடைய நிலைப்பாடும் என்று சொல்லப்படுவது தனி ஈழம்தான் தனித் தீர்வு. அதற்கு இடையில் இடைக்கால நிவாரணமாக அந்த மக்கள் வாழ்வதற்காக என்று சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதையும் தங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாநில சுயாட்சி என்று மிக அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொன்னது பதிவேட்டிலே பதிவாகி இருக்கிறது. பரவாயில்லை. இப்போது மாற்றிக்கொள்வதனால் தவறு இல்லை.

(ஆ) நெய்வேலி அனல் மின் நிலைய ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நெய்வேலி அனல் மின் நிலைய ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து வருவதால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பாக திருமதி செல்வி ராமஜெயம், திரு. ஆர். சின்னசாமி, திரு. செ.ம. வேலுசாமி ஆகியோரும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சி. ஞானசேகரன், திரு. விடியல் எஸ். சேகர் ஆகியோரும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாக திரு. ஜி.கே. மணி, திரு. கி. ஆறுமுகம், திரு. தி. வேல்முருகன்